Arild Yttri

Vinterskog
Kopparstick, 160 × 120 mm

Född 1958, bosatt i Oslo, Norge

Studier:

1983–1986 Statens Kunstakademi
1985 Central Academy of Applied Art, Beijing, Kina
1983 Konstakademien, Stockholm
1979–1983 Bergen Kunsthåndverksskole, grafik

Separatutställningar:

2020 Kunstverket, Oslo
2011 Galleri Trafo, Asker
2010 Molde Kunstforening, Galleri Kunst1, Bærum
2007 Ullensaker Kunstforening, Lørenskog Kunstforening
2006 Galleri Oksen, Porsgrunn, Rælingen Kunstforening
2005 Galleri Siverts, Bergen, Haugesund Kunstforening, Galleri Voss
2004 Norske Grafikere, Oslo

Grupputställningar i urval:

2014 Samvirke Galleri, Veiholmen
2012 Grafik Galleriet, Næstved, Danmark
2009 *Exposition Internationale Gravure*, Canada
2007–2008 *Linjens Magi*, Nordisk Gravyr-utställning
2006 Trondheim Kunstmuseum
2005 Vetlanda Museum, Sverige; Sandefjord Kunstforening
1985, -91, -95, -96, 2000, -01, -03, -04, -06, -09, -16 Höstutställningen, Kunstnernas Hus, Oslo
1983, -85, -86, -87 Östlandsutställningen
1981, -82 Vestlandsutställningen

I 2020 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *Vinterskog*, kopparstick 160 × 120 mm. Tryckt med Cranfield Mid Black på Hahnemühle 300 gram, antikvitt papper, av Ellen Edminson på Trafo Kunstproduksjon, Asker, Norge.

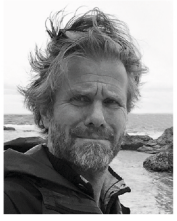

Foto: Arild Yttri

I Arild Yttris bilder känner man konsthistoriens eko in i samtiden. Koppargravyren graveras med samma precision och hantverksmässiga skicklighet som av mästare såsom Martin Schongauer, Albrecht Dürer med efterföljare. Det är numera en tämligen sällsynt teknik och få är de som behärskar tekniken som Arild Yttri. Än idag används tekniken då man graverar sedlar och frimärken, om än i teknisk uppdaterad form med digitala hjälpmedel. I Sverige var gravören Czesław Słania vår meste sedel- och frimärksgravör och efter honom bl. a. Gunnar Nehls som vi hade i vår utgivning 2017. Arild är, inte helt oväntat, anställd som gravör hos Norske Bank och har graverat många sedlar och frimärken. Arilds egna bilder däremot, är oftast intima porträtt med kollegiala blinkningar till hans föregångare och till konsthistorien. Hans bilder är lekfullt utförda men med en disciplin och precision som aldrig känns som ett självändamål, mera som ett medel att förmedla någonting väldigt personligt. Hans porträtt av sina barn, av vänner, av historiska personligheter och av sig själv, är fyllda med själ och närvaro. Vackert tidlösa men samtidigt fångade i ögonblicket.

Med gravyren *Vinterskog* i årets portfölj så har han på ett synbart enkelt, men ack så svårt, sätt lekt med linjer, papprets vithet och gravyrens oanade möjligheter. En bild av stillheten och av tystnaden. Likt en haiku av Issa (1763–1827) i tolkning av Jan Vintilescu:

I den vintriga dungen
hör jag svaga ekon
från länge, länge sedan

Mikael Kihlman
Konstnär, vice ordf. FfGK